

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד פרשת חיי שרה
כ"ב מרחשוון התשל"ב שנה ו' – גליון 268
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש שק

מוצ"ש	הדלקת נרות	קריית ארבע
17:17	16:09	ירושלים
17:16	16:03	באר שבע
17:19	16:19	תל אביב
17:17	16:18	לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל

מאורות רבותינו

וְאֶבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְהוֹיָה בְּנֵךְ אֶת אֶבְרָהָם
בְּכָל (כד א).

רצה לומר שאיתא בסה"ק עץ חיים (שער הצלם פ"א) כפי מספר נצוצין שיש באדם לתקן, כך הוא מספר ימי חייו של אדם, והימים שעשה בהם מצותיו, נתקן ניצוץ שהוא השייך ליום ההוא, וכל זה נמשך עד גמר תקונו, ואם נגמר הכל אז נפטר האדם הזה מעולם הזה והולך לגן עדן הארץ, ומתלבש בגוף העקרי שהוא בחינת חלוקא דרבנן ע"ש. נמצא שזהו שאמרה התורה הקדושה 'ואברהם זקן בא בימים' שלא נחסר לו אפילו יום אחד מימיו הקצובים שלו בעולם הזה, כי בכל יום ויום עשה מצותיו כפי תקונו, לזה הוא 'בא' בכל 'הימים', ועבור זה 'זה' בך את אברהם בכל בכל ימי חייו נתברך כביכול הקב"ה, ע"י מצות ומעשים טובים שעשה אברהם אבינו כל ימי חייו.

(בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

מאורות הפרשה

וְתִרְדּוּ הָעֵינָה וְתִמְלֹא כְדָה וְתַעַל [בראשית, כד, יז]. לא אחת אנו שומעים את ילדנו ה"ו אומרים תוך כדי עשיית מעשה כזה או אחר, ובפרט כאשר נכפתה עליהם המטלה, אומרים "העיקר המעשה". ויש ולעיתים גם אנו אומרים משפט זה בלא לשים לב. האומנם? יש ויאמרו הרי כך אמרה המשנה [אבות] "לא המדרש עיקר אלא המעשה", ויצטטו ממסכת עדויות [ה, ז] "מעשיך יקרבוך, ומעשיך ירחקוך". אם כן, מדוע איננו מקבלים הסבר זה מצד ילדנו, ויתירה מזו, מצד הסובבים אותנו שלא די להם בנעשה אלא בדרך העשייה ובכוונת הלב. שמא התרגלנו לתרבות המערבית שבה מקובל לבחון מעשים או איכויות של בני אדם על פי "מבחן התוצאה" או "השורה התחתונה חלילה? וזו לא דרכה של היהדות. בתורתנו הקדושה למדנו שהאדם אחראי למעשיו ולא זו בלבד, אלא עליו לשים לב על דרך העשייה, שהיא כמכשיר המעשה, וכבר לימדונו חז"ל ש"מכשירי מצוה כמצוה" [יומא, מ"ח]. אם כן, נמצינו למדים שדרך העשייה חשובה לא פחות מהעשייה עצמה וככל שהאדם מקפיד על כל תג שלא יהיה עובר על דברי תורה בשום ענין וסייג הרי זה המשובח.

בפרשת השבוע אמר הפסוק וְהִנְעַךְ טִבַּת מְרָאָה מְאֹד בְּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה וְתִרְדּוּ הָעֵינָה וְתִמְלֹא כְדָה וְתַעַל: ומיד נאמר וַיִּרְץ הָעֶבֶד לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הִגְמִיאֲנִי נָא מֵעַט מִים מִפְּנֵךְ. ויש לשאול, מדוע רץ עבד אברהם אליה ולא לאחרות שהיו יוצאות לשאוב באותה העת? מה ראה אליעזר שמשך את ליבו לטובתה?

ולהבין נתבונן בדברי רש"י הקדוש שתמהה היה על ריצה זו ופירש סיבתה "לפי שראה שעלו המים לקראתה" [בראשית, שם], והנה לא זו בלבד אלא שאם נעמיק בדברי הפסוק נראה שנאמר "ותמלא כדה ותעל", שהייתה יורדת אל המים ולא מתכופפת אליהם שמא יתגלה טפח מגופה. [ועיין בשבת דף ק"ג, ב לענין לקט] והוא שנאמר "אתה הכחת, לעבדך ליצחק" [שם י"ד]. הנה מעשה כה פשוט שבמבחן התוצאה היה מקבל ציון 100 שהרי השקתה אותו כרצונו, אך במבחן המעשה אם לא היה נעשה בצניעות היה מקבל ציון נכשל. ודי בזה לחכם. שבת שלום.

חדש
עלון "פינוק לשבת" לילדים בהוצאת בית מדרשנו. ניתן להורידו בקישור הבא – http://www.ohrshalom.net/Shabbat_treat.htm

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קריית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות – ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

info@ohrshalom.net דוא"ל -

<http://www.ohrshalom.net> כתובת אתר אינטרנט

מאורות "מעשה שלום"

ויהיו חיי שְׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שְׂרָה (כג א).
הנה המדרש (ב"ר נח א) מסמיק לכאן הפסוק יודע ה' ימי תמימים (תהלים לז יח), צריך להבין מה שייכות הפסוק הזה לכאן. וגם רש"י הקדוש מפרש על הפסוק 'שני חיי שרה' כלן שוין לטובה. וצריך להבין הרי כשיצחק נולד היתה בת תשעים שנה ואיך שייך לומר שכלן שוין לטובה. ואפשר לומר כוונת רש"י הקדוש, שבאמת יצחק אבינו ע"ה נולד לה בעת שהיתה בת תשעים שנה, אלא הרי כתוב 'ואת הנפש אשר עשו בחרן' (בראשית יב ה) ופירש רש"י הקדוש זיע"א וזה לשונו הזהב: שהכניסן תחת כנפי השכינה, אברהם מגייר את האנשים, ושרה מגיירת הנשים, ומעלה עליהם הכתוב כאילו עשאו. נמצא מזה ששרה אמנו היתה נחשבת אצלה כל הגרים אשר עשו לבנים ולבנות שלה. וזה שמפרש רש"י הקדוש הכתוב, 'שני חיי שרה' כלן שוין לטובה, שאצלה היו כל הק"ז שנים לטובה, כמו שהיתה מאז שנולד יצחק, שאהבה אותם כמו שהיתה אוהבת את יצחק, שכולם היו אהובים אצלה כמו שהיו הבנים והבנות שלה. וזה מרמז המדרש יודע ה' ימי תמימים, ששרה אמנו היתה יודעת את ה', ולכן עשתה גרים כדי שהם ג"כ ידעו מהקב"ה, ולכן היו כל השנים שלה ימי תמימים' שהיו אצלה כל השנים לטובה ולברכה. (מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות סיפורי רבותינו זיע"א

וַיִּתֵּן לִי אֶת מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר בְּקֶצֶה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מְלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזַת קֶבֶר (כג ט).
סיפור נפלא מסופר על מציאת מקום קבורתם והאוהל של רבותינו הקדושים בעיר קאמרנא. אחר מלחמת העולם השנייה, נחרב האוהל והמצבות של רבותינו הקדושים מקאמרנא ולא נשאר שום זכר כלל. בשנת תשנ"א לאחר שנפתח מחיצת הברזל, ביקש כ"ק אדמו"ר מטאה שליט"א להרה"ג ר' נחום ראזענבערג שליט"א מח"ס אש יצאה מחשבון, היות שהוא רגיל לנסוע בערי רוסיה לתקן שם מקוואות טהרה, שיכנס בדרך מסעו לעיר קאמרנא, וינסה לאתר את הקברים והציונים הקדושים לבית קאמרנא. ונסע הוא ועמו הרה"ח מ"ה ר' בנימין זאב זוסמן סופר זצ"ל לאתר היכן נמצאים הציונים הקדושים של רבותינו מקאמרנא, אחרי שידוע שנהרסו רוב בתי החיים ע"י הנאצים ימ"ש. כשהשלוחים הגיעו לעיר קאמרנא, היה זה בתחילת החורף בשנת תשנ"א, וכשנכנסו לבית העלמין נבהלו מאוד בראותם שכל הבית החיים' הוא חרב ונחרב, השדה מלאה עשבים, והבהמות רועות שם, ואין שום זכר מהציונים הקדושים, ולא היה להם שום אפשרות למצוא את האוהל והמצבות מאחר שלא נשאר שום זכר מבית החיים. תוך כדי חיפושם, מצאו שם גוי שרועה בהמותיו בבית החיים, נגשו שניהם אליו ושאלו אותו: האם יודע לך אם יש כאן מקום קבורת צדיקים? ענה להם: שהוא לא יודע ולא שמע כלום, אבל כאן בשדה יש מקום פלאי שעד היום איני מבין את הדבר. שאלו אותו השלוחים בהתעניינות רבה מהו הפלא שראה, ענה להם: אני רועה כאן כבר זמן ארוך את בהמותי, והם אוכלים כאן את העשב, מלבד כאן במקום פלוני, כשהבהמות מגיעות לשם אינן רוצות לעלות למקום ההוא, אף שגדל שם עשב כמו שאר השדה, והם מתפזרים לכל הצדדים אבל בשום אופן לא נכנסים למקום ההוא, ואף אחרי שאני מכה אותם מכות חזקות אינם נכנסים, ואיני יודע למה, אולי תשאלו את הבהמות. אמרו לו: אולי תוכל להראות לנו את המקום המדויק, כי גם אנחנו רוצים לראות את הפלא. מיד הוליך הגוי את הבהמות למקום ההוא, ובהגיעו לשם מיד התפזרו לכל הצדדים ולא נכנסו לשם, והשלוחים ה"ל התחילו גם לדחוף אותם בכוח רב להכניסם שם, אבל הבהמות לא רצו בשום אופן להיכנס. עתה הבינו השלוחים בוודאות בלי שום ספק, כי המקום אדמת קודש היא, והוא מקום קבורת רבותינו הקדושים, ולכן אין הבהמות נכנסות לשם, ומיד סימנו את המקום מכל צדדיו. מיד הזמינו אנשים מומחים מירושלים עיה"ק, ובמיוחד את הרה"ח ר' שמעון אנשין זצ"ל מראשי וועד אתרא קדישא שהיה מומחה גדול לאתר קברים, שיבואו לבדוק את המקום ההוא, וגם מיד עירבו את כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א בפלא הגדול ובפרטי הדברים, ונתן להם הנחיות איך יעשו כפי מה שקיבל מאביו וזקנו מקאמרנא זצוק"ל צורת הציונים והאהל, כדי שח"ו לא יפגעו בהציונים הקדושים. הפלא שאחר שהתחילו בבדיקתו על המקום ההוא ולנקות את המקום ולפנותו מן העשבים ומן האבנים, מצאו את היסודות מן האוהל, שהיה בנוי על הקברים שהיה עשוי מן לבנים אדומים, וגם הסימנים של הקברים של רבותינו הקדושים זיע"ע, ובסמוך בהפסק מחיצה מצאו את הקברים של הרבניות הצדקניות מקאמרנא שמנוחתם כבוד שם. אבל אחרי כל זה לא ידעו איך היה סדר מנוחתם של רבותינו, וגם נוסח המצבות, מיד התקשרו לשאול את כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א, ואמר להם הסדר והנוסח כפי מה שקיבל מאביו וזקנו מקאמרנא זצוק"ל. כשהוברר ואומת מקום האוהל והציונים, בנו מחדש את האוהל ואת המציבות ברוב פאר והדר, על ידי אחד שהתנדב הון עתק לבנות מחדש את קברי רבותינו עם אהל. אותו נדבן היה נצרך לישועה גדולה, ומיד בנמר בניית האהל נושע באורח פלא, ויהי לנס.

עלון פרשת חיי שרה יוצא לעילוי נשמת
יצחק בן משה ורעייתו אסתר בת אלעזר ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

חדש - עלון פינוקי שבת לילדים בקישור הבא - http://www.ohrshalom.net/Shabbat_treat.htm

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net